

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:
Месечно 3 франка тромесечно 9 франака,
годишње 36 франака

ЦЕНА ОГЛАСИМА:
Ситна огласи 0.20 фран. од петитног реда, већи
огласи по погодби. Новац се полаже државним
комесаријатом и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ
Пошту слаати преко Краљ. Срп. Ген. Консулата
у Солуну

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ
Стан редакције 29 rue Ptolomée 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код агенције „Друштва грчке штампе“ ул. Булгарохтоу бр. 5, близу главне поште.

БРОЈ 10 сент.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сент.

Наш одговор писцу лажног меморандума

Казали смо да је наше дубоко уверење, да је и у службеним круговима и у јавном мњењу енглеском бугарофилство потпуно сарањено. Да завршимо расматрање питања о лажном меморандуму генерала Хаула једном кратком критиком мисли изнесених у њему.

Основна теза тога анонимног написа гласи: Ако би се Бугарска придобила за Споразум, онемогућена би била акција Немаца у Месопотамији, Египту и према Солуну и одвојила би се Турска од Немачке. То би се све могло постићи уступањем Бугарима целокупне Македоније заједно са извесним деловима Нове Грчке и Тракије. На ту тезу имамо да приметимо следеће:

1). Све и кад би бугарски краљ хтео да се одвоји од Немачке, не би могао. Немачка је довољно и паметна и груба да се сачува од оваквих изненађења. Мали је Фердинанд да одигра кајзеру такву игру. »Фердинанд није у стању да се ослободи веза, које је сам себи метнуо«, вели уважени „Temps“ приликом расматрања Сазоновљевог говора. Бугарска војна снага и бугарска управна власт налазе се у монтерским рукама немачких војних и цивилних агената. Ко противно мисли живи у највећој заблуди двадесетог века.

2). И на памет не пада Фердинанду, господару Бугарске, да напусти Немце и то из два разлога:

а) што дубоко верује у дефинитивну победу немачког оружја и

б) што је и сам германско чедо. Он сматра своје друговање са кајзером за најсветлије дане у своме животу.

3). Лаже ко тврди да се бугарски народ за време ратног и мобилног стања може да ослободи своје врховне команде и своје германизоване управе. Ми чак допуштамо да има много људи у Бугарској којима није право све ово што се тамо одиграва; ми ћемо чак да верујемо да »Union Sacrée«, како је Гешов назвао у историји Бугарске беспримерну једнодушност Собрања у погледу на спољну политику, манифестовану приликом

престоне беседе, није искрена. Али ми не можемо затворити очи пред фактом да је Фердинанд позатварао у гвоздени кабез све дивље животиње у Бугарској, тако да његова воља, односно воља немачког кајзера, неће у Бугарској до свршетка рата наићи ни на најмању противуречност.

Код оваког стања ствари предлагати споразум са Бугарском значи одишта млатити празну сламу.

Али није искључена могућност да онога тренутка, кад немачки брод почне да тоне, бугарски пацов потражи сувогину на другој страни. Овај меморандум није писан за тај случај и по њему би Бугари у том тренутку дошли сувише доцкан. Он полази од предпоставке да Бугарска својим цепањем од Немачке учини драгоцене услуге на бојном пољу, а кад ми почнемо без Бугарске да ломимо кости Немцима, онда би Бугари могли бити не помоћници већ муфташи.

Из овога излази да је основна теза у меморандуму основана на погрешним предпоставкама.

Узмимо сад за часак да Бугари могу и желе да се одвоје од Немаца данас и запитајмо се, да ли би се Бугарима могла да пружи рука?

Не, јер би то био акт крајње неморалности. Наши су савезници небројено пута истакли да ми ратујемо за право, правду, морал и слободу народа. Ми се дакле у рату руководимо идеалима. И ми смо, мали другови наших великих савезника, дали довољно доказа о томе, да ратујемо за идеална добра човечанства. Белгија је пропала само због тога што је хтела да брани један принцип међународног права — принцип неутралности. Њезини државници су имали довољно времена да срачунају шта је по њу корисније; али они су се одлучили на оно што је морално и идеално.

Србија овога рата је такође дала два пута доказа о томе да су јој заједнички идеали савезнички пречи од свега. Она се сва жртвовала за њих.

После прва три месеца европског рата сви су Срби били на чисто да до дефинитивне победе

савезника не може нестати са карте Европе, јер о намерама и жељама Бугара код нас није било никакве сумње. Тако је и било! Па ипак је Србија два пута са индигнацијом одбила аустријске понуде за сепаратан мир, понуде које би јој уштеделе оваква тешка искушења кроз каква данас пролази српски народ.

Ето ко је Србија за савезнике! А шта им је Бугарска? Зар је потребно да изложимо шта је све Бугарска урадила од августа 1914. у корист централних држава, а против савезника?

Кад ратујемо за »правду и највише моралне принципе човечанства«, онда их морамо пре свега сами поштовати; а о поштовању тих принципа не може бити ни говора, ако се ма каква рачун, ма каква материјални интерес стави над тим принципима. Бугарска је неморална држава, јер је подвалила савезницима, мучки напала Србију и братими се са ђаволом. Тој држави нема места у нашем друштву, па ма какве користи имали од ње. Она има примерно да се казни исто као и Немачка, јер је она имала заједничку ствар са Немачком.

Кад се ратује за принципе, онда нема компромиса. Или ће се одбранити идеална добра човечанства, или ћемо сви пропасти у борби за њих. Бескрајна би била катастрофа по човечанство, кад ми не бисмо успели да однесемо дефинитивну победу — тај је излаз из овога рата потпуно искључен, — али све и да би био тај случај, ми би смо изневерили нашу ствар због које се бијемо, кад би смо покушали да пактирамо са нашим противницима.

Данас се све државе у Европи деле на три групе: нашу, непријатељску и неутралну. Са неутралним можемо још и друговати; али измеђ нас и наших противника је бездан, који се не може премостити. Данас, после двадесетомесечног крвавог ратовања ми смо се толико разишли, да само потпуна капитулација једне стране може да приведи рат крају.

Бугари су са моралне тачке гледишта прљавији од Немаца, а таквом се народу не може пружити рука народа који се налазе на противној страни.

Дакле, друговање с Бугарима после октобра 1915. год. био

би најнеморалнији акт који би се могао учинити.

Енглеска, Француска и Русија и њихови савезници огласили су ствар сваког савезника посебнице за заједничку. Према том споразуму рат се не може завршити на штету ма и најситнијег интереса једног од савезника. Ако би сваки савезник за себе тражио излаз из ове ситуације, имајући у виду само своје интересе, онда би неки од њих могли наћи више рачуна у закључењу сепаратног мира но у продужењу рата. Али као што раније рекосмо, рачуни и појединачни интереси савезника бачени су позадину. Сви савезници имају да уложе све за заједничку ствар и онда је сваки испунио максимум своје дужности и стекао сва права равноправног савезника.

Србија већ тринаест година подржава политику држава са којима је данас савезник, не тражећи од њих никакве гаранције за ризик од такве политике.

Све до последње париске конференције Србија је била ратни друг без писменог уговора о савезу. Требала је Србија да оде на Голготу и да после тога први пут од како постоји учествује на једној конференцији великих сила као равноправан члан. Нема Србина коме се у овим тешким данима није надимало срце од радости кад је видео српске представнике први пут за зеленим столом, коме дотле нису смели прићи.

Ми не сумњамо да ће се на тим конференцијама, којих ће бити више и које ће бити од светског и историјског значаја и српски интерес у овоме рату заштитити и сачувати онако како начела правде и морала налажу. То и јесте оно што жуљи енглеске бугарофиле, којима упућујемо ове редове и којима на крају шаљемо овај поздрав:

Наш је идеал велика југословенска држава с Бугарима или без Бугара. Али ако би после овог рата остало ма и парче бугарске самосталне државе, она мора бити према великој југословенској држави толико сићушна, да јој ни на памет не може падати да понавља извесне епизоде из историје Балканског Полуострва. Ми стојички сносимо Бугаре у Београду и бугарски пљачкашко-

разбојнички режим у Србији. Али у велику југословенску државу води само један пут, па

ма којим се оперативним правцем пошло: онај преко Софије. То или ништа!

КРВАВИ РЕЖИМ

X

У селу Долговцу (прилепска околина) убијени су: поп Трајко Мирчевић са осам чланова у породици, од којих су троје мушких а петоро женских. У кући Мирчета Ристића убијено је шест чланова. Није остао нико. Убијен је Коне Поп-Мирчевић са четири члана у породици, од којих су двоје мушких и двоје женских. Кузману Стефановићу заклали су жену. Тодору Анђелковићу, који се сада налази у Америци, убили су жену и два мушка детета. Ни у овој кући није остао нико. Стојку Мирчевићу убили су два мушка и два женска детета. Кону Тренковићу убили су брата Крсту и његових шест чланова. Ивану Ристићу заклали су сина Николу, који је био стар 35 година. Заклан је Миленко Јанковић са шест чланова своје породице, од којих троје мушких и троје женских. Стевану Костићу поубијано је петнаест чланова у породици. Срећним случајем спасао се Стеван, његов брат Иван и његова мала девојчица. Николи ровоновићу, убијена је мајка, сестра, жена и дете. Убијен је Спасоје Богатиновић са три члана од којих су двоје женско и једно мушко. Заклани су Милан Јанкулић са братом и пет чланова своје породице. Убијена су два детета Васиља Апостоловића. Нешку Стојановићу убијено је десет чланова у породици, од којих су три мушкарца и седам женских. Алекси Трајковићу заклава је мајка, старица од 65 година. Митру Богдановићу, пошто су претходно изнудили стотину наполеона, убили су му снаху. У кући Спирка Борђевића убијене су две жене и два детета, а тако исто Саздану Тренковићу жена и дете. Убијена је жена и троје деце Сави Вељковићу. Заклан је Јосиф Вељковић. Стојану Јовановићу убијене су две миле девојчице; Петру Стојковићу заклана је жена и девојчица. Тренку Вељковићу убијено је десет чланова у породици од којих су два мушкарца и осам женских. Стеван Ристић убијен је са снахом и малим унучетом. Богоју Ристићу заклали су мајку од шездесет година, убили мушко дете и ранили још троје деце. Заклали су дете Димитрија Борђевића. Саздан Филиповић заклан је са женом. Доцније су му убијена два детета из пушке. Брајану Мирчевићу убијено је троје деце. Његовој жени, кад је бранила децу, одсекли јој десну руку, а леву ранили. Симону Петровићу убили: снаху, синовца, синовца и двоје мале деце. Милану Алексићу отац заклан, мајка и троје деце рањено. Кони Талевићу заклао једно дете и жена му рањена. Спирку Костићу убијено је двоје мушке деце и снаха. Заклана снаха и двоје мушке и двоје женске деце Стојана Алексића. Божа Јанковић са женом и једном малом девојчицом заклали.

Василије Марковић са братом од стрица Темелком и осам чланова у породици од којих су три мушкарца а петоро женских заклали су. Ивану Ристићу заклали су: снаху, ћерку од 23 године и мало унуче. Мирчету Алексићу заклали два детета, жену и једну синовцу од 20 година старости. Павлу Крстићу заклали деду (75 година старости), ћерку и двоје деце. Анђелу Јовановићу заклали су оца од 70 година старости, жену и девојчицу од 12 година. У кући му о стала само снаха и то пребијена. Стевану Најдовићу заклали су две снахе. Илији Вељковићу заклана је мајка, а Спирку Најдовићу заклана је жена и двоје деце. Ево црне листе зликоваца бугарских. Но, на жалост није исцрпљена.

Зна се позитивно да је био покољ у многим селима прилепске околине, а нарочито у Гостиврану и Костици. У своје време изнеће се и то. Крв невиних деце, слабих жена и нејакних старца, ваније за осветом, која мора неминуемо доћи. Нека она иза Рида запамте да Србиа није никоје остао дужан, а они су бар у томе искуство имали.

Невиним жртвама које падоше и својом невином крвљу залише темелске Велике Србије нека је вечан помен, а Бугари нека и даље тврде да је њихова Македонија — ова факта њихових недеља најбоље им то демантују.

Ф.

Преглед грчке штампе

„Емброс“ о г. Пасарову и о грчко-бугарским односима.

„Истрага вођена од стране грчких власти по делу динамитског покушаја противу бугарског посланства довела је досад до закључка: да бомбу и неуставно наместили Грци. Исто мишљење изразио је и г. Пасаров пред сарадником „Емброса“, и додао је да је такво мишљење телеграфирао својој влади објашњавајући јој, „да је бомба очевидно намењена од странаца који су у последње време поплавили Грчку престоницу, у очитој намери да се помуге односи између обе државе тиме што би се узбунили бугарски народ и војска“.

Врло је смело повести се за г. Пасаровом у овој последњој претпоставци, мада су сви изгледи за њу на његовој страни. Има зацело много њих који би са задовољством дочекали заоштреност грчко-бугарских односа, а има и других који би стварно допринели да се овакав смер постигне. Али зашто не бисмо такође могли претпоставити да је бомбу наместило из осећања освете лице које је искључиво ово зло дело имало за циљ? А затим, ако би се односи између обе државе могли помутити због таквих случаја, зар не би за то било довољно све оно што бугарске чете и мали делови бугарске војске врше

противу Грка по варошима и селима Македоније које су напустили Срби? Нарочито у крајевима Вевђелије и Дојрана самовлашћа, притисак и убијства узели су такве размере, да се види како Бугари удобно настављају дело које су пре неколико година прекинули.

Зашто би дакле било потребно да се узбуђују Бугари против Грчке због атинског покушаја а није могуће да се узбуде Грци против Бугарске због онога што се дешава у Македонији? А кад г. Пасаров призиваје готовост атинских власти да га с целим персоналом његовим заштите од сваког злочиначког покушаја, не мисли ли да сличну дужност имају и бугарске власти у окупираној Македонији у заштити тешко искушаних Грка? Знамо да нам општији интереси намећу да се бринемо за мирну

поправку овога стања. Али мисли ли он да ће Грчка до краја остати скрштених руку ако би динамитски покушај атински добио у Бугарској друго објашњење од онога које има, и ако би изазвао црва насипа према Јединизму?

Ово мало удаљење од предмета које има за сврху да ствари стави на њихово право место, ни најмање не смањује обавезу грчких власти да предузму све мере за обезбеђење г. Пасарова и особља бугарског посланства. Атина не сме постати слободно поље за борбу. Али не дугујемо г. посланику Бугарске никакву захвалност за искреност с којом је узео да објасни побуде оног покушаја, које се очито налазе тако далеко од сваке грчке одговорности.

Новине „Емброс“ су антивентилистичко гласило. Пол-Луј.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Г. Пашић код Сазонова.

Из Петрограда јављају, да је г. Пашић имао дуг разговор са г. Сазоновом о питањима која се тичу Србије.

Пренос српске војске.

Г. г. Балугчић и М. Васић конференцијом су јуче дуго са г. Дусманисом начелником главног штаба грчке војске.

О питању преноса српске војске постоје најразноврсније верзије. Наше је мишљење да ће питање бити повољно решено. То заснивамо на веома срданом пријему пуковника Васића од стране грчкога краља и на конференцијама између наших представника и г. Дусманиса. Последње би било беспредметно кад би грчка влада стала на негативном гледишту.

Српска флота.

С резервом саопштавамо вест, да су наши савезници одлучили да сваки од њих да по два брода Србији, ради формирања српске флоте.

Треба радити!

„Тан“ констатује да се савезници држали у Румунији врло резервисано неколико месеци, да би се ојачао положај Браћана. Време је да видимо да ли је таква пасивна политика имала очекиване резултате. Ваи сваке сумње да ће немачки пораз на Вердену произвести у Румунији исти утисак какав су произвеле победе на Марни и Изеру. Али у овом тренутку нама није потребна политика која очекује, резигнира и држи се пасивно. Ми не смејемо нашим ћутањем дати неутралитета иогрешну представу о нашој снази. Наш дипломатски кредит морамо ми учврстити иницијативом на војном пољу, а то ћемо најбоље учинити ојачањем наше војске у Солуну, што је у осталом и наша дужност.

Унутрашњи грчки зајам

Приводе се крају преговори за закључење једног великог унутрашњег зајма у Грчкој у износу од 70 ми-

лиона драхми. Очекује се да највећи део зајма унише грчка народна банка и остала велика акционарска друштва која располажу обилним капиталом.

Министри Краља Николе

Лазар Мијушковић, пред. мнв. савета дао је оставку. Због тога је краљ Никола позвао Раловића, делегата у Риму да одмах дође у Бордо.

Руски зајам

Атинска банка, један чисто француски завод у Грчкој изјавио је да прима унос на нов руски зајам који носи 5 проц. интереса а облигацију од 100 рубаља продаје за 95 рубаља. Ко нема руски новац да плати облигације може уплатити другим новцем а по курсу за рубље.

Пресело му.

И ако су многобројни агенти и шпијунски охладили чувства пре него што је стигла француска војска у Лерин ипак лов није био тако сиромашан. Међ похватаним налази се и извесан Саунци, бив. кмет лерински. Саунци је имао један млин у Лерину. Помоћу једне велике организације он је целокупну производњу свога млина дотурао Бугарима и како је у Битољу брашно 6—10 драхми ока то је он за кратко време зарадио преко пола милиона динара.

Сад има времена да размисли о несталности среће на земљи.

Бомбе у буг. посланству.

Последњи ухапшен по афери бомби у буг. посланству Василију, био је пуштен али је сутра дан опет затворен јер се претпоставља да се од њега може нешто да сазна.

Петролеумска афера.

Многи су атински листови донели вест да су г. г. Кутупис, директор „Неа Елас“ и Аравандинос, адвокат и бив. посланик, оптужени суду у Атини као да су чинили лажне пријаве енглеском посланству о томе где се налази петролеум у Аргосу, и ако знају да је то државна својина намењена у борби против скакаваца и да је кривица њихова доказана исказом двојице војни-

ка који су притворени због исте ствари. Та је вест лажна, и оба су господина подигли тужбу противу свију тих листова.

Изборни мораторијум у Француској.

Француски сенат је изгласао закон којим се одлажу избори за парламентар и самоуправна тела и продужавају пуномоћства садањим посланицима.

Распоред бугарске војске.

Прва бугарска армија под Тодоровом налази се у Македонији, друга под командом Бојадџева у Србији, остале две се налазе према Румунији.

Пелцовање у Солуну

Идуће недеље биће пелцоване све грчке избеглице које су запослени као радници у Лембату.

Енглеска војна моћ.

Сер Џозеп Робинзон, сопственик рудника у Јоханесбургу, понудио је својој влади огромну суму новаца да би се могло да опреми у Европу 40—50.000 добровољаца, као што су урадиле Канада и Аустралија.

Енглеска војна снага стално расте. Аскит је јуче изјавио у Д. Дому да ће Енглеска војна снага, на основу пројекта који подноси скупуштини изнети 5 милиона људи без Индијанаца, Војни положај Енглеске и њених савезника, рекао је Аскит на суви и води је одличан. Не пориче да су учињене грешке које су у овако гитанском рату и неизбежне; али не треба заборавити да Енглеска из дана у дан повећава средства за рат и да савезници воде рат једнствено.

Ухваћене бугарске комите.

Наше граничне трупе ухватице су јуче 6 бугарских комита. У потпуној опреми и наоружани спроведени су у Солун и стављени на расположење трећој армији. Пошто се испитају биће послати у унутрашњост.

Позивају се.

Благајни срц, консулата у Солуну да предстану ради пријема упутица: г. г. Радомир Нанић, Душан Ст. Ристић, Божидар Саворић, Живота Краснојевић сви војници, Добросав Димитријевић и Јоца Ђорђевић, а канцеларији консулата г. Вељић, проф. у пензији, г. Јоца Ђорђевић, управ. поште и Боривоје Тодоровић из Крагова.

Приспела писма.

На дан 20. априла тек. год. приспела су писма у оvd. Консулату на адресу: Христо Димитријевић, Светислав Поповић, Мијајло Јанџедовић трговац из Лесковца и Милан Златковић.

Ухапшен.

Грчки жандарми ухапсили су Соломуна Ангела, пекара код кога су нашли 80 ока кукуруза и туце празних џакова који су својина енглеске интендантуре. Ствари су предате шефу интендантуре.

Цена шећера.

Директор полиције телеграфисао је министарству молећи га да повећа цену шећеру јер при овој цени трговци немају никакве зараде.

Ко зна што год.

Генер. Консулат Србије у Солуну, моли да му се јави сваки који би умео што рећи о породици Др. Коловића и о удови Жике Кретића, пуковника, бив. из Крагујевца. За њих пита породица посланика г. Др. Спалајковића.

Дани чезнућа

— песме ван Отаџбине —

Ох, да ми је! — Ох да ми је:
Земље наше од Србије,
Само једна грудa мала —
Радост би ме обасјала,
Ох, да ми је земље наше!

Љубио бих грудy ову,
Земљу живе што је зову!
Зар и није сама жива —
Што у крви вечно плива:
Те испија жучне чаше...!

Ох, да ми је земље наше:
У недрима да је носим,
Да се њоме свуд певосим,
Да се њоме могу влети —
Јер без ње је тешко мрети...!

Последње вести

Сем артилериске борбе с једне и друге стране ништа се значајније није десило на нашем фронту.

Крф, 21. априла.

Јутрос је Престолонаследник Александар држао реви над третином пуком Алишких ловаца, раздајући им многобројна одличја и разговарајући се пријатељски са официрима. За време свечаности летели су над њима француски аероплани, поздрављајући Престолонаследника уз одушевљен аплауз огромног броја присутних. Музика је свирала Марсељезу и Српску Химну.

Париз, 21. априла.

Одговор Немачке на ноту Вилзону неће имати дефинитиван карактер. Немачка ће изнети против предлоге. Политички кругови енглески сматрају да тај маневар неће успети. Посланик американски Жерар, при повратку из немачке врховне команде затекао је једну важну депешу из Вашингтона.

Париз, 21. априла.

Стигле су нове руске трупе у Марсел. Сутра ће трупе дефиловати кроз улице Марсела а после дефиловања биће званично примане у логору „Мирабо“.

Лондон, 21. априла

Аскит је изјавио у Доњем Дому да је енглеска војска у почетку рата имала 26 а сада 83 дивизије. Он сажаљева догађај код Кут ел Амара, који је без икаква значаја. Остаће на влади док ужива поверење земље а парламенат треба јасно да изјасни да ли влада ужива његово поверење. За тим је лорд Керсен изјавио да ће бити сав срећан ако се усвоји Аскит

тов предлог о регулисању војничког питања. — По том је Руерт Борден канадски министар председник поднео скупуштини пројект закона о ратном кредиту од 200 милиона долара изјавивши: да укупна канадска снага с оне стране мора износити 60.000 људи више, но што је била целокупна енглеска војска у почетку рата.

Лондон, 21. априла.

Командант турске војске у Месопотамији пристао је да размени енглеске рањенике за турске по људској мери 1:1.

Лондон, 21. априла.

Пет немачких ценилина летели су над северо-источним обалама Енглеске и југо-источне Шкотске, и бацали бомбе на Јоркшир. Резултат непознат.

Лондон, 21. априла

Последња побуњеничка пушка испала је у уторак по подне. Шефови побуњеника Пире и Каоноли предали су се. У Дублину је бомбардовањем порушен приличан број кућа; међ рушевинама нађен је велики број лешева побуњеничких.

Президент телеграфисао је цаци да је буна угушена и да влада потпуно мир на целом острву.

Лондон, 21. априла

Идућег четвртка биће велика манифестација приликом годишњице „Лузитаније“.

Лондон, 21. априла.

Јављају из Техерана да су преговори вођени измеђ Русије, Енглеске и Персије, о продужењу финан. помоћи последњој приведени крају и да је образована мешовита комисија чији је главни благајник Персијанац, а чији ће задатак бити финансирање персијске државе.

Букурешт, 21. априла.

За начелника штаба наменован је генерал Коанда интиман пријатељ Филипеска и Таке Јонеска и поборник букурешког уговора о миру. Краљ га је наменовао после повратка Филипеска из Русије.

Букурешт, 21. априла

Удружење млинара румунских продало је енглеској агенцији за набавку брашна целокупну количину брашна која се данас налази у Румунији а које је пре тога хтела да купи Немачка за Турску и Бугарску.

Хавр, 21. април

Потврђује се вест да су се у немачком гарнизону у Бриселу смештеном у војној школи догодиле озбиљне побуне кад су им издали наредбу да иду на Верден, изјављујући да су и Верден и Изер два пакла из којих се нико не враћа.

Вашингтон, 21. априла.

„Вашингтон Пост“ јавља да је Руеџа поручила у Америци 250 сумарена.

Рим, 21. априла.

Негус Микаел брат младог египатског цара путује у Египат да спречи интриге аустро-немачке које су успеле да придобију више угледних Етиопца за своју ствар. Абисински цар је ве-

лики пријатељ споразума и он шаље свога брата у Каиро да закључи уговор са савезницима. У том ће циљу Негус Микаел ићи и у Рим, Париз и Лондон.

Копенхаген, 21. априла.

Најразноврсније се коментарише факт да никакве немачке новине нису дошле у Данску.

Берн, 21. априла.

У једној борби у ваздуху погинуо је гроф Хадек најчувенији спортиста немачки.

Рим, 21. априла.

Јављају из Лондона да је министар за Ирску поднео оставку.

Париз, 21. априла,

После извршеног јаког бомбардовања и пуштања отровних гасова Немци су предузели пред вече један мали напад на наше ровове између Аразе и Фур де Пари са 3 чете.

За један тренутак успели су да пођу напред, али нису се могли одржати и приморани су били да се повуку услед наше ватре.

У пределу Вердена доста јака артиљеријска борба у сектору Мртвог Човека и Дуомон.

Један наш далекометни топ бомбардовао је станицу Сент Беноа у Воевру.

У пределу Мансела чарке међу патролама.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— За шефа поморске енглеске мисије у Грчкој постављен је контра адмирал Крег.

— У суботу ће се одржати у Панхенсону свечана служба за покој душе Краља Ђорђа I.

— Из Рима јављају да је једна јака ескадрила талијанских авијона бацала бомбе на аустријски аеродром код Трета. Уништено је 12 аустријских аероплана.

— У Атини се очекује министарска криза.

— Јављају из Турпе-Северина да се у Маџарској према румунској граници раде и дању и ноћу утврђења. За тај циљ су употребљени руски заробљеници и жене покупљене по Банату. У почетку су им давали по две круне дневно падице а сада им дају само храну колико да одрже душу.

— „Војска Ђоравих и саватих“, тако назива „Морнинг Пост“ нову аустро-угарску војску тврдећи да је она састављена од самих Ђоравих и саватих.

ОБЈАВА

На дан 23. овог мес. пре подне, од 9 до 12 часова, одржаће се јавна усмена лиценцијација, у канцеларији комесаријата, у Српском избегличком логору, до Руске Болнице, за печење хлеба, за српске избеглице.

Позивају се сви хлебари, који би се примили овога посла, да горњег дана дођу и лиценцирају. Услови се могу видети сваког дана у канцеларији комесаријата, у Српском избегличком логору, а и на сам дан лиценцирације.

У Солуну, Бр. 172, — 20. Априла 1916. год. Из канцеларије Владних Комесара.

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ БИТОЉА —
ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОВНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЈНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.

12—

Стовариште женских шешира и
велики избор најмодерније робе
за даме

Д. ХРИСТИДЕ

СОЛУН

Улица Симићки бр. 17.

I РЕДА
ХОТЕЛ **Империјал**
У СОЛУНУ поред самога мора

Отвара се ускоро понова,
пошто је Енглеском штабу
истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под уира-
вом свима добро познатог дирек-
тора г. ТАШКА ЧОМИЋА.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
АНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ.

12—

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА**ЦИГАРЕТЕ**

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША 24 « 0·80

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0·65

« 24 са плута писком

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета . . . 0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

10—30

Деликатесна радња

М. МАЈО КАСУТО И К^о

УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 4а.

НАМИРНИЦЕ ПО ИЗБОРУ

Радња је снабдевена свима врстама сирева,
салами, шунки, ликера, шампањера, вина, чо-
коладе и осталих деликатеса.

ЦЕНЕ БЕЗ КОНКУРЕНЦИЈЕ

ГОВОРИ СЕ СРПСКИ

9—

За српску војску, г.г. офицере
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.

по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен БР. 25

| спрат иза хотел „Телеграфа“.

11—

Поводом УСКРШЊИХ ПРАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

*** * * ТИРИНГ * * ***

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

ТИРИНГА

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, ше-
шире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд.,
за госпође, господу и децу као и нарочите артикле
за г.г. офицере и војнике.

8—9

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1—, Елпис 0·80, Аристократ 0·65, Генед-
же 0·50, Македонски 0·35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

8—8

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС НИКИ Дин. 1—

« ГИУБЕР « 0·80

« ЈАКИ « 0·65

« АФРОС « 0·50

11—

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд.
кухињско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. Стога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

11—